

به نام خدا

مرکز دانلود رایگان
مهندسی متالورژی و مواد

www.Iran-mavad.com

آلیاژهای پایه کبالت و سوپر آلیاژهای آن

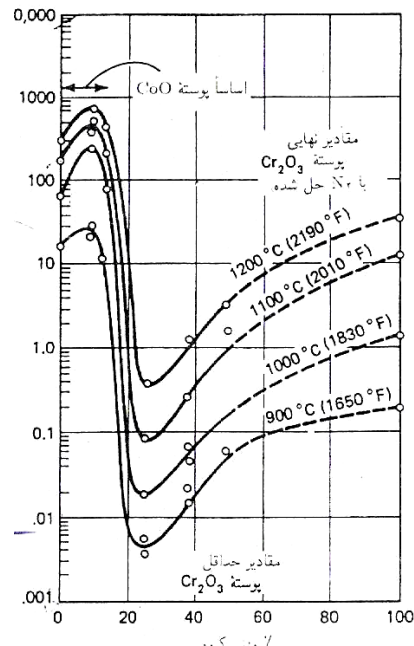
گردآورندگان :
مجید موحدیان - حسن آقائی

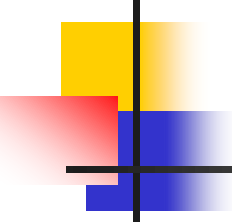
آلیاژهای کبالت

- نقطه ذوب کبالت 14950C و نقطه ذوب نیکل 14550C است و این نشان دهنده آن است که خواص آلیاژهای کبالت در دمای بالا با خواص آلیاژهای نیکل قابل مقایسه است. کبالت در دماهای بالاتر از 4170C بصورت FCC و در دمای پایینتر از آن بصورت HCP است.
- بسیاری از آلیاژهای کبالت حاوی حدود ۲۰ تا ۳۰٪ کروم و مقدار اندکی Al یا Ti بوده یا فاقد این عنصرها هستند. مقدار کربن این آلیاژها نیز در مقایسه با ابر آلیاژهای نیکل بسیار بیشتر است.

اکسایش آلیاژهای کبالت

همانند ابرآلیاژهای نیکل مهمترین عنصری که برای بهبود مقاومت کبالت در برابر اکسایش به آن اضافه می‌شود کروم است شکل زیر نشان می‌دهد که مقدار بحرانی کروم بین ۲۰ تا ۳۰٪ است. که در آن ثابت پوسته شدن برای اکسایش در مقایسه با کبالت خالص کاهش می‌یابد.

■ آلیاژ CO-30Cr اساس بسیاری از آلیاژهای مورد استفاده در ساخت ابزارهای جراحی و دندانپزشکی است این آلیاژ در برابر خوردگی در 250c بسیار مقاوم است تاثیر عناصر دیگر بر اکسایش و مقاومت در برابر خوردگی را باید بررسی کرد. آلیاژهای دو تایی CO-5Si و CO-10Al مقاومت خوبی در برابر اکسایش نشان می دهند و آلیاژ CO-Al خواصی بهتری از آلیاژ CO-Cr دارد. در هر حال آلیاژهای دو تایی CO-Al در دمای بالا استحکام کافی ندارند تا بتوان آنها را پایه ای برای ساخت آلیاژهای کبالت در نظر گرفت.

■ آهن و نیکل بی تاثیرند ولی منگنز تمایل به پوسته شدن را افزایش می دهد. در برخی موارد مولیبدن، وانادیم و تنگستن مضرند. کروم در این آلیاژها نیز مانند آلیاژهای نیکل عنصر اصلی است.

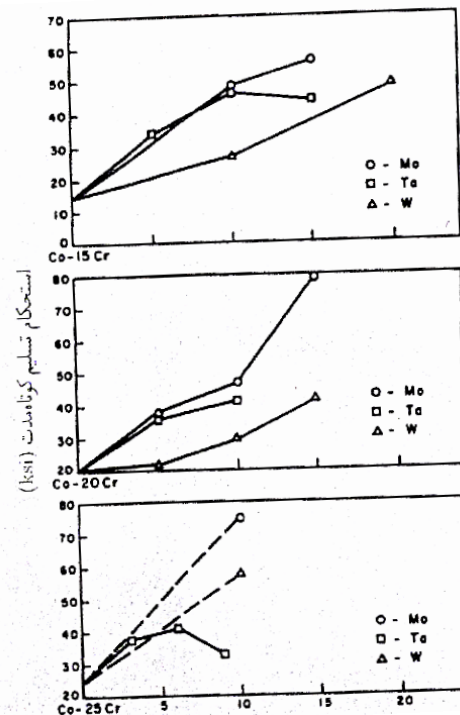

استحکام بخشی آلیاژهای کبالت

1. استحکام بخشی محلول جامد
2. رسوبگذاری γ'
3. عیوب چیدن صفحه‌های اتمی
4. تشکیل کاربید

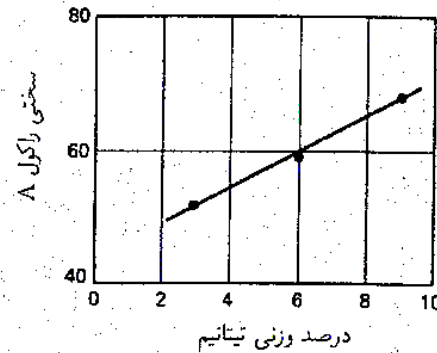
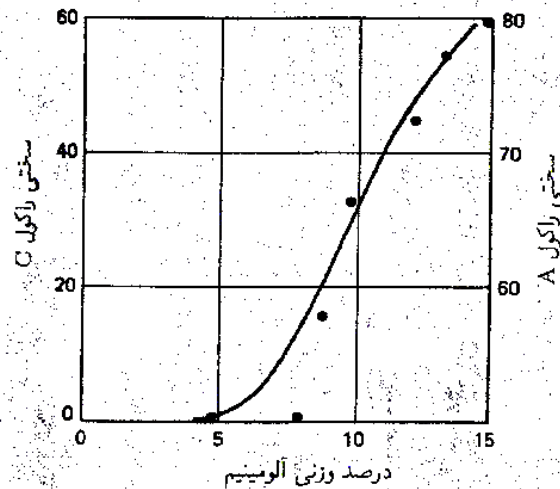
(۱) استحکام بخشی محلول جامد: W و Ta و Mo عناصر

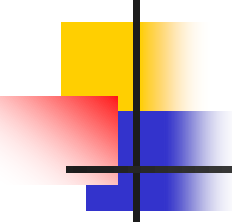
مناسبی در استحکام بخشی محلول جامد هستند. شکل زیر تاثیر شدید استحکام بخشی این عناصر را بر آلیاژهای سه تایی CO-Cr-X نشان می دهد.

۲) رسوبگذاری - γ :

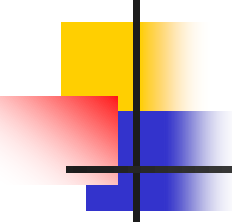
اکنون امکان رسوب سختی آلیاژهای کبالت را بررسی میکنیم با توجه به استحکام بخشی شدید آلیاژهای نیکل از طریق رسوب $\text{Ni}_3\text{Al}(\gamma -)$ در آلیاژهای کبالت نیز عامل رسوب سختی رسوب CoAl و Co_3Ti می باشد

■ در آلیاژهای **co-cr-Ti** عامل رسوب سختی, رسوب سختی, رسوبهای از نوع $(C_{O3}(Cr,Ti))$ با مساحت (γ^-) می باشد در ضمن استحکام در این مورد به اندازه استحکام آلیاژهای نیکل که در آنها γ^- رسوب می کند نیست.

■ **(۳) عیوب چیدن صفحه‌های اتمی:** عیب در چیدن صفحه‌های اتمی در استحکام بخشی محلول جامد اهمیت دارد هر چه انرژی عیب در چیدن صفحه‌های اتمی بالاتر باشد آلیاژ مستحکم‌تر است.

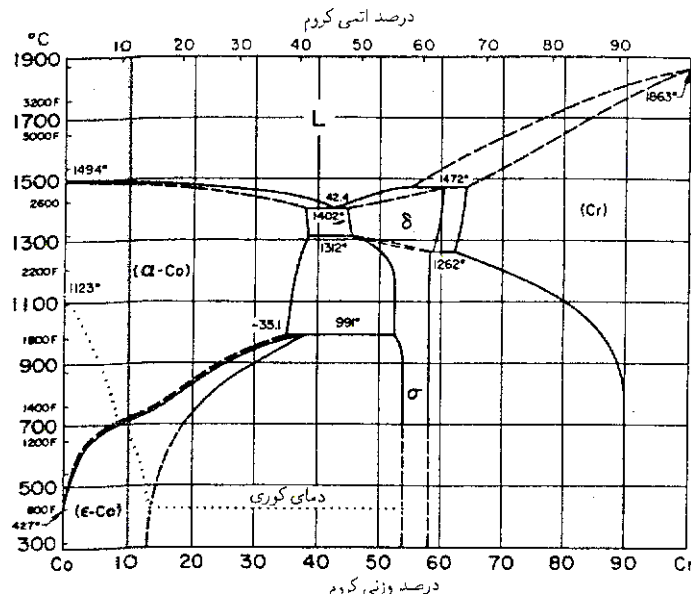
■ در کبالت خالص **FCC** مقدار زیادی عیب در چدن صفحه‌های اتمی مشاهده می‌شود حلالیت کروم در هر دو فاز **FCC** و **Hcp** زیاد است و عیوب چیدن صفحه‌های اتمی در آلیاژهای **CO-Cr** به آسانی ایجاد می‌شوند. اضافه کردن عناصر آلیاژی به شدت بر انرژی عیب چیدن صفحه‌های اتمی تأثیر می‌گذارد مثلاً نیکل **FCC** ، ساختار **FCC** را پایدار می‌کند و انرژی عیب چیدن صفحه‌های اتمی را افزایش می‌دهد بطوری که مقدار نابجایی ها کمتر می‌شود.

■ ولی عناصر **BCC** مانند **W** و **MO** انرژی عیب چیدن صفحه‌های اتمی را کاهش می‌دهند. از نظر تاثیر افزایش عناصر آلیاژی **Ni** و **Fe** اهمیت زیادی دارند زیرا حلالیت آنها در کبالت کاملاً بالاست **Fe** نیز ساختار **FCC** را پایدار می‌کند.

۴) تشکیل کاربید:

در آلیاژهای کبالت بسته به ترتیب آلیاژ انواع مختلف کاربید تشکیل می‌شود. مقدار عناصر آلیاژی برای تشکیل و توزیع مناسب کاربید و پایدار کردن آنها که بهترین خواص مخصوصاً خواص خزشی دما بالا ایجاد می‌کند تنظیم می‌شود چون مقدار Cr در این آلیاژها معمولاً زیاد است یعنی بیشتر از ۲۰٪ است، M_7C_3 و M_3C_2 به ندرت دیده می‌شود ولی وجود Cr به تشکیل کاربید نوع $M_{23}C_6$ کمک می‌کند. این کاربید مهمترین نوع کاربید است.

توزیع مطلوب کاربیدها چنان توزیعی است که به حد کافی ظریف باشد تا باعث استحکام آلیاژ شود ولی مقدار کاربیدها آن قدر زیاد نباشد که داکتیل بودن را کاهش دهد (معمولاً مقدار کاربید را با محدود کردن مقدار کربن کنترل می کنند) معمولاً سعی می شود که از تشکیل لایه های پیوسته یا نیم پیوسته کاربید جلوگیری شود. ضمناً در این آلیاژها حضور منگنز به عنوان عنصر آلیاژی باوجود گوگرد منجر به بروز MnS می شود که بصورت آخال نمایان می گردد.

سوپر آلیاژهای پایه کبالت

- عنصر کبالت، یک فلز انتقالی و عدد اتمی آن ۲۷ است. بیشتر خواص فیزیکی کبالت شبیه به نیکل است مانند اندازه اتمی، نقطه ذوب و چگالی. با آلیاژ کردن کبالت با کروم، نیکل و تنگستن، کربن و سایر عناصر بتدریج سوپر آلیاژهای پیچیده توسعه پیدا کرد.

ساختار بلوری	چگالی	نقطه ذوب	قطر اتمی	
HCP <u>417</u> FCC	85/8	1495	497/2	کبالت
FCC	90/8	1453	491/2	نیکل

ترکیب شیمیایی و کاربردهای خاص

■ سوپر آلیاژهای پایه کبالت از نظر شیمیایی نسبت به آلیاژهای پایه نیکل پیچیدگی کمتری دارند. سوپر آلیاژهای پایه کبالت ریخته شده دارای ترکیب حدود $1C-0.1\%$ و $5W-10\%$ و $30Cr-20\%$ و $60Co-50\%$ می باشند. سوپر آلیاژهای پایه کبالت کار شده دارای حدود $40Co\%$ و مقدار بیشتری Ni (حدود 20%) برای کار پذیری می باشند همچنین سایر عناصر آلیاژی به آنها افزوده می شود.

■ سوپر آلیاژهای پایه کبالت در برخی از قسمتهای توربین های صنعتی بکار می روند ، زیرا کمتر از آلیاژهای پایه نیکل در معرض خوردگی قرار می گیرند، اگرچه مقاومت اکسایشی آنها خوب نیست. همچنین از این آلیاژها در برخی موتورهای هواپیما استفاده می شود.

ریز ساختار

■ ساختار سوپر آلیاژهای پایه کبالت ساده‌تر از آلیاژهای نوع کبالت و نیکل - آهن می‌باشد. در سوپر آلیاژهای پایه کبالت معمول این است که ریز ساختار فقط شامل زمینه γ (FCC) همراه با کار بیدهای مختلف باشد استحکام بخشی در سوپر آلیاژهای پایه کبالت اصولاً از ترکیب استحکام محلول جامد و رسوبهای کاربید بدست می‌آید.

زمینه استنیتی:

■ زمینه استنیتی بیشتر سوپر آلیاژهای کبالت تقریباً شامل $50\% \text{Co}$ و $25\% \text{Cr}$ است و بقیه آن نیکل و عناصر دیرگداز مثل تنگستن، تانتالیم، آهن و یا مولیبدن می باشند. استینت سوپر آلیاژهای پایه کبالت ساختار **F.C.C** دارد.

کاربیدها:

درصد کربن آلیاژهای پایه کبالت نسبتاً بالاست (یعنی ۱/۰ تا ۱٪) به طور کلی سه نوع اساسی کاربرد در سوپر آلیاژهای پایه کبالت وجود دارد:

M23C6 کاربیدهای

MC کاربیدهای

M6C کاربیدهای

کاربیدهای سوپر آلیاژهای پایه کبالت را به روش‌های مختلف استحکام می‌بخشند.
اول: آنها (اساساً M23C6) در هر دو آلیاژ ریخته شده و کار شده در مرز دانه‌ها رسوب می‌کنند.

دوم: برخی از این ذرات کاربیدی در خطاهای چیدن رسوب می‌کنند.
چنین سدهایی از حرکت نابجایی‌ها شدیداً جلوگیری می‌کنند و بنابراین استحکام آلیاژ افزایش می‌یابد. اما این رسوبها می‌توانند منجر به کاهش چشمگیر شکل پذیری شوند.

اثر عملیات گرمایی بر ریز ساختار

پیر کردن به مدت ۲۴ ساعت در $9250C$ باعث رسوب ذرات $M23C6$ می شود. MC هم رسوب می کند.

■ استحکام تنش – گسیختگی در دمای بالا

اصولاً آلیاژهای پایه کبالت در قطعاتی به کار می روند که در تنش پایین و دمای بالا طول عمر زیادی دارند مانند پروانه های توربین صنعتی.

نتیجه گیری

■ آلیاژهای کبالت می‌توانند با آلیاژهای نیکل رقابت کنند ایجاد استحکام کافی در دمای بالا در این آلیاژها بر اساس استحکام بخشی محلول جامد و تشکیل ساختار کار بیدی پخش شده استوار است پخش مناسب کار بیدها از طریق افزایش کافی کربن مثلاً (۰.۳٪) و عناصر کاربیدزا مانند Ti و Zr و از طریق انتخاب عملیات گرمایی مناسب انجام می‌شود. آلیاژهای کبالت هم به صورت کار شده و هم ریختگی قابل استفاده اند.